

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

WARSZAWA

№ 87.

21 listopada 1919.

Treść: 472.	Ustawa o wieku pełnoletności w b. zaborze austriackim.	865
473.	Ustawa o postępowaniu uproszczonym w sprawach o zbrodnie i występki na ziemiach b. zaboru austriackiego	866
474.	Rozporządzenie Rady Ministrów celem wykonania ustawy z dnia 11 lipca 1919 r., normującej stosunki służbowe funkcjonariuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej	870
475.	Rozporządzenie wykonawcze w przedmiocie wcielenia żandarmerji krajowej i policji wojskowej na obszarze b. Galicji do policji państwowej	877
476.	Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania Ustawy o przymusowym wykupie monet złotych i srebrnych oraz złota i srebra w stanie nieprzerobionym.	879
477.	Rozporządzenie o wprowadzeniu obowiązku osobistych świadczeń wojennych w celu oczyszczania torów kolejowych od zasp śnieżnych	879

472.

U S T A W A

z dnia 21 października 1919 r.

o wieku pełnoletności w b. zaborze austriackim.

Art. 1. Pełnoletność osiąga się z ukończeniem dwudziestego pierwszego roku życia. Małoletni może być uznany za pełnoletniego po ukończeniu osiemnastego roku życia.

Art. 2. Stosownie do tego ulegają zmianie następujące postanowienia powszechnej ustawy cywilnej:

1. W § 21 słowa „dwudziestego czwartego“ będą zastąpione słowami „dwudziestego pierwszego“.

2. § 174 będzie opiewał: „Dzieci, które ukończyły osiemnasty rok życia, mogą przed ukończeniem dwudziestego pierwszego roku wyjść z pod władzy ojcowskiej, jeżeli je ojciec zgodnie z ich wolą za zezwoleniem sądu wyraźnie uzna za pełnoletnie.“

3. W § 247 słowo „dwudziesty“ będzie zastąpione słowem „osiemnasty“, a w § 248 „dwudziestego“ — słowem „osiemnastego“.

4. § 252 będzie opiewał: „Małoletniemu, który ukończył osiemnasty rok, może sąd opiekuńczy po zasięgnięciu zdania opiekuna, a jeżeli możli-

we także najbliższych krewnych, z jego przyzwoleniem opuścić brakujące lata i uznać go za pełnoletniego“.

5. W § 275 słowa: „dwudziestego piątego“ będą zastąpione słowami: „dwudziestego drugiego.“

Art. 3. W § 266 patentu z 9 sierpnia 1854, *Dzien. Pr. p. N-r 208*, będą skreślone słowa: „wtedy, gdy do tego w myśl § 174 p. u. c. potrzebne jest przyzwolenie sądu“.

Art. 4. Osoby, które przed dniem wejścia w życie tej ustawy ukończyły dwudziesty pierwszy rok życia, a według obowiązujących dotychczas przepisów nie były jeszcze pełnoletnie, względnie upełnoletnione, uzyskują pełnoletność z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Jeżeli w akcie prawnym, zdziałanym przed czasem wejścia w życie tej ustawy, nabycie, przeniesienie, ograniczenie lub utratę pewnego prawa albo wykonanie zobowiązania uzależniono od osiągnięcia pełnoletności fizycznej, natenczas do ziszczenia takiego warunku czy czasokresu wymagane będzie nadal ukonczenie dwudziestego czwartego roku życia.

Art. 6. Wydanie złożonego we wspólnej kasie sieroczej majątku osobom, które osiągną pełnoletność od czasu wejścia w życie tej ustawy aż do dnia 31 marca 1921 roku., może być odroczone aż do tegoż dnia, osobom zaś, które w tym czasie ukończą dwudziesty czwarty rok życia, aż do dnia, w którym ten wiek osiągną.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1920 r. i obowiązuje na obszarze b. zaboru austriackiego.

Art. 8. Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

w z. *S. Wojciechowski*

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

473.

U S T A W A

z dnia 21 października 1919 r.

o postępowaniu uproszczonym w sprawach o zbrodnię i występki na ziemiach b. zaboru austriackiego.

Art. 1. Z powodu wszystkich zbrodni i występków, nie należących do orzecznictwa sądów przysięgłych, prokurator sądu okręgowego może zamiast wnosić akt oskarżenia — postawić wniosek o ukaranie w postępowaniu uproszczonym, jeżeli według zachodzących okoliczności można przyjąć, że, pomijając kary dodatkowe, nie wypadnie wymierzyć kary surowszej, jak grzywnę lub karę na wolności najwyżej przez jeden rok i to bądź samą, bądź w połączeniu z grzywną.

W postępowaniu uproszczonym przeprowadza rozprawę główną i rozstrzyga jeden sędzia.